

“వీడే అప్పలాజ” దొరగారు

స్త్రీలు మీదున్న కుడికాలు తీసి, ఆ స్త్రీనే ఎడమ కాలు పెడుతూ సూరమ్మను అడిగారు.

సూరమ్మ అవునన్నట్లు తలవూపింది. రామయ్య స్త్రీలు మీదున్న దొరగారి ఎడమ కాలిని అందుకుని, మానె పట్టించి ‘మాసాజ్’ చేస్తున్నాడు.

సూరమ్మ పక్కనే ఒదిగి నిల్చున్న అప్పలాజ రామయ్య చేతికి పట్టు దొరకుండా తప్పించు కుంటున్న దొరగారి ఎడమ కాలి పక్కల్ని చూస్తూ నిల్చున్నాడు.

“ఏం చదవాడు?” దొరగారు అప్పలాజని చూస్తూ సూరమ్మను ప్రశ్నించారు.

పుష్కరం

“పదునబ్బనేడు దోరా! ఏడు వదిలి మానీ సేడు. యాచయ్య పోయిన కాడ్డించి శానా యిబ్బందిగుంది. పెబువులు దయసూపాం” —

“నీకు తెల్లటే సూరమ్మా, అయ్య పుష్కరం యాడికిప్పించనానికి దొరగారు శానా కట్టబడ్డారు.” రామయ్య మధ్యలో అందుకున్నాడు.

సూరమ్మ దొరగార్ని కృతజ్ఞతాపూర్వకంగా చూస్తూ నిల్చింది.

దొరగారు ‘నెనమెచ్చక ఉపకారము చేయు వేర్యరిలా’ చివ్వుగా నవ్వారు.

“నర్లే! రేపట్టుండి వచ్చో జేరు. ఇంట్లో అమ్మ గారికి పాయంగా వుండాలి. ఏ పని చెస్తే ఆ పని చేస్తుండాలి” — అప్పలాజని చూస్తూ దొరగారు రవ్వారు.

సూరమ్మ సంబరపడిపోయింది. అప్పలాజ కూడా సంబోషించాడు. గవ్వన్నమెంటుజ్జోగ వంట వెంకీ దోట్ట జీతం, చంపులు వుంటై. బిబ్బు సేల్లె మందూ, మాకూ కరుసు లాల్లె యిచ్చుకుంటు” అప్పలాజకు మేస్త్రీ గురవయ్య చెప్పింది జ్ఞాపకం వచ్చింది.

సూరమ్మ దొరగారి వద్ద కలవు తీసుకుంది. అప్పలాజ వెళ్తూ, దొరగారికి చేతులు జోడించి ఎండం ఎట్టాడు.

“యిదిగో రోరే, అప్పలాజా” రామయ్య కేక వేశాడు.

“అడు కాగితం వాగ్గోసేవు. యిది ఏ కాడే వుంచుకోవాలి. శానా బడం సుమీ” — రామయ్య అప్పలాజ చేతికి ఒక కవచం దించాడు.

సూరమ్మ అప్పలాజ చేతుల్లోంచి ఆ కవచం తీసుకుని, జాగ్రత్తగా మడిచి, కొంగులో కట్టి బాడ్డా దోపుకుంది.

సంఘమిత్ర

* * *
అప్పలాజ ఉద్యోగంలో చేరి మూడోజాలైంది. రామయ్యకి పక్క వీధి. ఉదయాన్నే వచ్చి కేక వేస్తాడు. అప్పలాజ తయారుగా వుండాలి. ఇద్దరూ కలిసి ముందు ఆఫీసుకు పోవాలి. అక్కడ మస్తారు చేప్పాలి. తరువాత రామయ్యతోపాటు దొరగారింటికి రావాలి. అప్పలాజ దొరగారు చెప్పినట్లు అమ్మగారికి సహాయంగా వుంటున్నాడు. దొరగారి పిల్లలకు స్నానం చేయించడం, బట్టలు తొడగడం, స్కూలు వరకు దిగబెట్టడం, కూరగాయలు తీసుకు రావడం, వగైరా పనులు చేయవలసి వుంటుంది. అంతవరకూ అప్పలాజకు బాగానే వుంది. చంటి పిల్ల — దొరగారి ఆఖరి అమ్మాయి ఏడేస్తే ఎత్తుకుని తిప్పడం, అది అశుభం చేసిన బట్టల్ని ఉతకడం వంటి పనుల్ని మాత్రం ఎలా చేయాలో అర్థం కావడంలేదు. అప్పలాజ రామయ్యను అదే ప్రశ్నించాడు.

“వర్యరి, చంటిపిల్ల దొడ్డి గుడ్డ యిబ్బంది వున్నా? మీ అయ్య పేసీవోడు. మా మా పేసీవోడే, తప్పేం నేడు” రామయ్య మాటలు మిచ్చాడు.

అవును. అప్పలాజ గమనిస్తున్నాడు. కాదు, ఆ ఇంట్లో వున్న మరో యిద్దరు మస్తారు చెప్పి, దొరగారింటికి వచ్చేస్తారు. ఈ పని తేడా లేకుండా దొరగారు, అప్పలాజ పని చెబితే అది పిగ్గా, అసహ్యం లేకుండా వున్నాడు. మరేమో మొన్న మేస్త్రీ గురవయ్య మెంటుజ్జోగులు ఆఫీసులంటూ, కంపెనీ వుంట రు.యిలాటి లేకీ పట్టు సెయ్యడం చెప్పాడు. అప్పలాజ అదే మాట రామయ్య అన్నాడు.

“అడి మొకం, అడికేటి తెల్పు? కూడా కొడుకు” రామయ్య కపిరేడు.

అప్పలాజకు రామయ్య సమాధానం వుండలేదు. ‘అయితే ఈ గవర్నమెంటుజ్జోగంలో ఫీచర్ల యిల్లకాడ పట్టు సెయ్యాలిందేమన్నా అప్పలాజ అనుకున్నాడు. ‘అంతే, అంతే’ అప్పలాజకు సూరమ్మ కనిపించింది.

మరైతే మేస్త్రీ చెప్పిందంతా అబద్ధమేనా? * * *

మూడో రోజు సాయంత్రం — అప్పలాజ యింటికిచ్చిందే తడవుగా, మీది గుడ్డల్ని గబగబ విప్పి ఉతకడం వుంటుంది.

“రోజూ ఈ ఉతుకునేటా, మీ అయ్య వోడు కాదా పుష్కరం? శవారం గుడ్డలు కట్టే పని

